

Mereu drumet

Vasi Cojocaru

Pășesc din stea în stea
spre casa ta.
Și mă întâmpini
cu toata veșnicia
desfașurată ,ca un covor fermecat,
sub pașii mei,
obosiți de umblet după a mea umbră.

După atâtea rătăciri,
mă aștepti cu brațe larg deschise
Și mă întrebi, zâmbind șagalnic:
„Rătăcitorule, ce mai e nou prin lume?”

Mă poștești înluntru,
Apoi întorci clepsidra...
Îmi așezi capul în poala ta
și îmi șoptești toate tainele firii.

Privesc pierdut, prin fereastră,
fiindu-mi tot mai somn
și tot mai moarte,
la cată lume mi-a mai ramas de umblat.